

EDINOST
Izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
dankah ob torkih, četrtekih
in sobotah. Zjutraj izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za eno leto . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . f. 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . f. 6.— . . . 9.—
za vsa leta . . . f. 12.— . . . 18.—
Naročnine je plačevati naprej za vsako leto
brez priložne naročnine se uprava se
skrbi.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 2 své,
izven Trsta po 3 své.

EDINOST

Oglas se računa po tarifi v petite: za
naslove z dobriimi črkami se plačajo
preost, kolikor obsega navadnih vrst:
Pisana, čemrtnice in javne sahalo,
maži oglasi itd. se računajo po pogod o
Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
ulica Caserma št. 13. Vsako pismo naj
biti frankovano, ker nefrankovana se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase spre-
jema upravništvo ulica Molina pi-
cole št. 3, II. nadst. Naročnine in oglase
je plačevati lase Trst. Odpis reklama-
cije se preste pošiljane.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

* P. odlični je moč.

Obmejne pokrajine v dež. zboru kranjskem.

(Zvršetek.)

Posl. Kalan je rekel, da so razmere sloven-
skega naroda spleh žalostne, zlasti pa razmere
zunajkranjskih Slovencev. V dež. zboru štajerskem
morajo slovenski poslanci plačati vsake slovenske
besedo s tem, da jih narodni nasprotniki insul-
tirajo. Ako hočejo kake mrvice doseči, se morajo
posluševati tujega jezika. Na Koroškem se slovenski
poslanci niti ne drznejo misliti na to, da bi v
svojem slovenskem jeziku zastopali svoje volilce.
Kaj vse se je moralo zgoditi v nasilstvu, če se
prepričani slovenski poslanci, da jim je v dež.
zboru obstanka samo toliko časa, dekler ne go-
voré slovenski! Take razmere prevsrečaje srda in
ogorčenost, in to ni v korist državi, katera bi
morala biti dobra mati vsem narodom. V nebo-
vprijoče krivice se godé Slovencev
na Primorskem. Tam so na vsej štiti nastopili
abstinenco. V Gorici se dež. zbor spleh ni sešel,
v Trstu slovenski poslanci niso šli v deželni zbor,
ker so imeli pričakovati le psokv in napadev. In
kako je šele v Istri! Vlada je dež. zbor pre-
mestila iz Poreča v Pulj, misleča, da bude tu
bolje, nege je bilo v Poreču. Žal, tudi v Pulju
vladata galerija in ulica in terorizujeta tiste, ki
zastopajo večine prebivalstva istrskega. Govornik
je pojasnil potem precej obširno goriške razmere,
kjer ima 145.000 Slovencev samo 10 poslancev,
75.000 Lahov pa 11 poslancev, to pa vsled tega,
ker je vlada takozvanim malim patentarjem vzela
volilno pravico za kupčijsko zbornico, dasi skupaj
plačajo več davka, nego vsi tisti, ki imajo volilno
pravico. Razmere bi bile lahko boljše, ako bi vlada
imela dobro volje. Vzrok, da slovenski poslanci
letos niso vstopili v dež. zbor, je to, da so zahtevali,
naj se sestavi gospodarski odsek, kateri postavi
v ospredje vse tiste stvari, ki so nujne, in v ka-
terem bi imeli Slovenci večine. To se ni doseglo
in tudi vladino posredovanje ni imelo uspeha.
Dolžnost naša je pripomoči, da pridejo krivice na
dan. Zatiranje manjšin je značilno za državo, ki

ne prihaja na pomoč zatiranim, tako, da mesto
pravice vlada fizično nasilstve. Kjer pa mesto pra-
vice vlada fizična sila, tam ni meralne vezi mo-
narhiji in zato je v največem interesu države, da
pride slovenski narod do svojih pravic.

Poročevalec posl. Hribar je rekel, da ga
ni iznenadilo, da se veleposestniki ne indentifikujejo
s predlogom, da pa obžaluje, da se mu niso pri-
bližali, ker isti zahteva zaščite manjšin, a kar
zahteva za slovenske manjšine, to priznava tudi
laškimi in nemškimi. Veleposestniki so na predlog
reagirali s tem, da so odklonili, česar predlog niti
ne zahteva. Predlog ne zahteva, naj se premeni
velilni red, saj vem, da manjšine tudi tedaj ne
dobe večine, zahteva samo, naj vlada tako, kakor
nemško manjšine na Češkem, štiti tudi slovenske
manjšine. Kjer je na Slovenskem kaj ukreniti v
v našo korist, tam se vladi kar nič ne mudi. Te
vidimo drastične na ljubljanski realki. Dež. odbor
je že meseca avgusta predložil dež. šolskemu svetu
realčni zakon, a v kljub temu dež. šolski svet še
ni spoznal za potrebuo, da bi rešil detično stvar.
Ko je šlo za nemške ljudske šole v Ljubljani,
takrat je vlada pokazala silne enerzijo. V Trstu
je na državne troške ustanovila nemške ljudske
šole, da se egne borbi z laškimi obč. svetom,
vprašanje o slovenski ljudski šoli pa
se vleče že leta in leta. Slovenci imamo
ravno tiste pravice v državi, kakor Nemci, a ven-
der ne stori vlada za nas ničesar. Vsarekvo je
torej dovolj, da opominjamo vlade, naj veljavne
zakone vrši tudi za nas s tiste hitrostjo, kakor za
druge. V adresi so izrečene želje slovenskega na-
roda, a da te želje povemo; tudi vladi, za to smo
stavili ta predlog.

Zbornica je potem vsprejela stavljeni predlog
z veliko večine.

Položaj slovanske duhovščine

v Trstu in Istri.

Zadovoljstvom opažamo v noveji čas, da se
je slovensko novinstvo — zlasti ljubljansko —

pelevice takajšnjega pokopališča. Še kamen bi se
ujedal, ne pa same človek, ko bi ga tako prognali
z davnega mesta. Sicer pa, ali je tudi on prišel
take na kant kakor drugi? Denarja ima, te mi je
znano.

Take si je mislil kmet, kajti meril je graj-
ščaka po samem sebi ter niti ni razumel, kaj te
pomeni: mlada žena, ki se dolgočasi na deželi.

In ko je on take mislil, prevarjen pe mirnem
grajščakovem licu, so se v krčmi pod načelništvom
krčmarja Jozelna vršila med gospodarji daleč se-
gaječa posvetovanja.

Nekega jutra, v pelevici januarja, pridrla je
v Polzeve hiše stara Sebieska. Zimske solnce se
še ni utegnulo razgledati po svetu, toda babi je
že gorele lice in oči so se jej zalile z krvjo. Pri-
drila je v sobo v kožuhu, staram, kakor je bila ona
sama, ter v srajci, raztrgani na praih.

„Nu, prinesite žganjice“, je dejala jecljajoča
na pragu, „pa vam nekaj povem“.

Polž se je pobiral na skedenj, toda ogevor-
jen na ta način, je sel k peči ter naredil, naj pri-
nesejo ženski žganjice; znal je, da starka ne spusti
besede zastonj.

Izpila je precejšnjo kupe, zacepala z ного
ter zakričala: u-ha!... Potem, otrši si usta z roko,
je rekla:

jelo intenzivneje baviti z našimi tržaškimi in istr-
skimi razmerami. Mi pa smatramo za svoje dol-
žnost, da vsaj važneje pojave take prijavljamo do
znanja našim cenjenim čitateljem, katera bude v
prvih zanimalo, kake sedije o naših razmerah brat-
ski listi, v drugo pa jim bude utrjalo samozavest,
videčim, da niso zapuščeni, marveč da bijejo zanje
sečutna srca.

Te dni je pribečil „Slovenec“ zanimiv članek
o zares aktuelnem vprašanju: o položaju sloven-
ske duhovščine v Trstu. Aktuelnem pravimo, kajti
proti slovenski duhovščini, to je slovenski
duhovščini, je obrnena sedaj v prvi vrsti
jeza nasprotnikov. Niti naša narodna društva jih
ne bedejo tako v oči, nego slovenski duhovščini
duhovnik. Ne, nasprotniki ne črtije samo slovenske-
zavednega duhovnika, ampak ne odpuščajo du-
hovniku niti tega, ako — ne sovraži našega ljudstva.
Naši nasprotniki vedo dobre, kaj delaje; oni vedo,
kje jim je zastaviti sekire, da porušijo slovenske
debla. To sevrastve nasprotnikov bedi nam v ponk,
kaj je v obmejnih pokrajinah našemu ubogemu
ljudstvu — redeljuben duhovnik!! Po tem ponku
se ravnamo! Sevrastniki bi bili sami sebi, ako bi
hoteli prezirati ta ponk.

Čajmo torej, kake piše „Slovenec“ o položaju
slovenske duhovščine v Trstu in Istri:

Že mnogeokrat nam je tičalo v peresu, da bi
bili spregevorili za javnost o tem vprašanju, ven-
der smo se vzdrževali, ker je itak tolike silno
važnih vprašanj na površčju našega javnega živ-
ljenja.

Danes pa pač ne moremo, da bi se ne do-
taknili te stvari. V to sta nas prisilili dve izjavi
na javnem mestu, jedna v Trstu in jedna v Pulju,
izjavi, iz katerih kipi neprikrito sovražtve itali-
janskih političnih krogov Trsta in Istre do slo-
venske duhovščine v teh pokrajinah.

V Trstu je dne 16. t. m., in sicer v seji
mestnega sveta, stavlil ultra-Italijan Bonussi predlog,
kise je tudi vsprejel jednoglasno, da naj se du-
hovniki vsprejemajo v tržaške mestno bolnišnico
le provizorične. Ta famezni „svetovalec“ se

„Ali vam je znano, da grajščak prodaja vse
svoje imetje: gozde, polja, vse?... K večemu si
ebdrži za-se grajščino in vrt...“

Polžu je prišla na misel livada in mraz ga
je obšel. Čez kratko je odvrnil:

„To je bajka!“

„Bajka?...“ je ponovila baba, trudeča se, da
bi premagala svoje razvnetost. „Bajka?... Nu, jaz
pa pevem, da je te sveta resnica... Pa še te vam
povem, da se begatejši kmetje posvetujejo z Jezel-
nom in Gobarjem, kake bi kupili vse posestvo od
grajščaka... Vse posestvo, pravim vam!...“

„Kake se morejo eni posvetovati brez nas?“
je vprašala jezue Polzeva.

„Ker oni vas hoté odriniti. Pravijo, da vi
boate itak sedeli ob železnici in da ste na isti
že mnoge zaslužili drugim na škodo...“

Izpila je drugi kozarec ter hotela goveriti
dalje, toda žganjica jej je šinila v glave. Vsled
tega je zakričala samo: u-ha!... ter silila Polža
na pies, a meči so jo zapustile. Kakor pokošena
cvetka je obvisela kmetu na roki, ki jo je ednesel
v veže ter jo peločil v ket na kup zmešane slame,
tako utrjeno, da je takoj začela smrtati.

(Pride še).

PODLISTEK.

Prednja straža.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslovenil Podravski.

Velika beseda, glavna beseda! Razlegala se
je po vseh pristavah, po vasi, po trgu, od koder
so trgovci vsaki dan prinašali na dvor upne po-
botnice. Ona je bila zapisana na licu vsakega člo-
veka, v očeh vsakega živinčeta, na vseh vratih,
na vseh knjih, razbitih in zamašenih s papirjem.
Samo dvoje ljudij ni čulo njenega odmeva: gospod,
ki je neprestano sviral na orgljah, in gospa, ki je
neprenehoma snjarila o odhodu v Varšavo. Ako
ju je vprašal kateri od sosedov: ali je resnica, da
prodajata imetje? se je on samo namehnil ter
pomignil z rameni, ona pa je odgovorila vzdihaje:
„Rada bi predala, ker na deželi je strašna-
sko dolgočasne. Teda kaj, ko mož še ni našel
kupca!...“

Polž, ki je včasih srečal grajščaka ter si ga
ogledaval pozorno, ni verjel v to prodajo.

„Kakoršen je, takšen je“, mislil si je kmet
o grajščaku, „a vendar bi ga imela neoliko mu-
čiti ta nesreča. Saj ti ljudje stannjeje takaj že od
pamтивека in njih predniki se napolnili skore že

je razkoračal nad tem, da ima občina tržaška spleh vse premale oblasti do duhovščine in da je v posamičnih slučajih preveč odvisna od volje ordinarijata. V tržaški bolnišnici cele da nima pravice odstraniti kakega duhovnika, ki je kaj zagrešil, ako ni pripustil v te ob jednom tudi ordinarijat.

V seji puljske zbornice dne 18. t. m. pak je — v odsotnosti slovenskih zastopnikov seveda — hudo napadal slovensko duhovščino Istri član večine dr. Costantini in je poudarjal, da imajo duhovniki slovenske narodnosti v Istri vse preveč svobode v javnem življenju in preveč vpliva na ljudstvo, katero navadno zavajajo v politične nestrpnost in sovraštvo do druge narodnosti. Ta svoboda da se mora vsakako izdatno omejiti, in to v interesu javnega mira.

Da sta bili ti izjavi stavljeni na jedni in isti podlagi, na podlagi narodnega sovraštva do vere in da se je zgodilo v nekakem sporazumljenju mej Trstom in Puljem, pač ni težko uganiti.

Saj gre stremljenje italijanske klike v vsem Primerju za jednim in istim ciljem: poitalijančevati in izbrisati verski čut iz srca naroda in pripravljati narod potem demoralizacije za izvestne sebične namene vladajoče stranke.

Le-ta si je sestavila načrt, po katerem bi se kar najhitreje iznebila njenim ciljem nevarnih faktorjev v deželi, in v izvajanju tega načrta se hočeta baš sedaj kosati Trst in Pulj. Iz obeh zbornic je bilo treba najprej izrinuti slovenske zastopnike, kateri ne smeje biti priča mejsebojnim pogovorom Italijanov, ki se zdaj gibljejo svobodno in „nemoteni“ v svojem elementu. A te, kar prihaja zdaj iz teh posenkov v javnost, priča dovolj, kaj se pripravljajo v obeh „nevihtnih kotlih“ za usode slovenske duhovščine v Trstu in Istri osobito.

Da pričnemo s Trstom.

V Trstu je „gospodi“ na magistratu v prvi vrsti nekak trn v očeh vladika mag. Šterk. Njega bi se raje iznebili, nego ne vemo česa, in brez dvoma delujeje razni tamni elementi na to, da bi dosegli pri njem, kar so dosegli pri magr. Glavini, namreč da bi ostavil svoj prestol in naredil prostor seveda kakemu somišljeniku magistratovcev. Le-te neizmerno grize in peče, da vladika Šterk nadkriljuje njihove strankarske stremiljenje in da neče biti krivičen onim, katerim so krivični oni, namreč slovenskim duhovnikom tržaškimi. Ako bi šlo po njihovi želji in volji, bi se moralo številno slovenske duhovščine še bolje skrciti, kakor je — Begu bodej potozemol — skrceno že sedaj, in na njihovo mesto naj bi prišli sami sladki „Amicevci“! Ker pa se vladika Šterk ne more strinjati z židovskimi liberalci magistrata in brezverskim tržaškim regresom, zato bi radi sedaj, da magistrat, te je občina, debi večjo moč nad duhovščino in večjo neodvisnost v duhovskih stvareh od ordinarijata, nego jo uživa dosedaj. Kajti, ako bi imel magistrat velmoč nad tržaške duhovščino, tedaj bi se zgodile prav v kratkem času, da bi utihnili slovenski glasovi na prižnicah in v spovednicah tržaških cerkv in da bi se obsedili radi „slabih činov“ vsi oni duhovniki, ki se držejo biti slovenskega reda, v „pregnanstvu“, t. j. ven, daleč ven iz Trsta, ali celo v pokoj. Take moči si želi magistrat in e taki moči je kvasil Benussi v seji 16. t. m. mestne zbornice. (Priide še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 3. marca 1898.

Deželni zbori. Včeraj sta zaključila svoje zasedanje deželna zbornica, tirolski in — češki. V deželnem zboru češkem je poudarjal posl. Krušal dobrota pomba v veri. Proti njemu je polemiziral posl. Pippich, ki je predlagal, da naj dobivajo nikakih subvencij tiste privatne šole, ki vsprejemljejo tudi take otroke, ki niso večji naučnemu jeziku. Kajti narod ima pravico, da brani svoje otroke pred raznorodovanjem. Deželni proračun se je vsprejel v tretjem čitanju. V svojih zaključnih govorih sta cesarski namestnik in deželni maršal izražala nado, da se nemški poslanci v nedaljnjem času povrnejo v deželni zbor.

K položaju. Še malo dni in odprejo se zopet vrata državnega zbora. Dne 15. t. m. se

snide naš osrednji parlament. Na delo? Ne, najbrže le v deželi, da ni zmožen za delo.

Prvaki desnice vitez Javoraki, grof Dzieduszicki, Abrahámovič in dr. Kramář so se še sešli in so sklenili baje, da noben češki in noben poljski poslanec ne vsprejme predsedništva. To mesto se prepusti katoliški ljudski stranki, katera nameruje baje dolečiti posl. Fuchsa svojim kandidatom.

Praška „Politika“ svari pred glasovi, zahtevajočimi, naj bi šli Čehi zopet v opozicijo. Praški list opravičuje svoje svarilo nastopno: Po sestanku državnega zbora bode možno dvojao: ali pridejo do spoznanja, da s tem parlamentom ni možno nikako delo in da mora stopiti na njegovo mesto kaka druga institucija — v tem slučaju pridejo brez dvoma do veljavne ideje programa večine; ali pa se parlament pokaže sposobnim za delo — v tem slučaju stopi večina hipoma v svoja parlamentarna prava. Praški list zaključuje torej, da za večino stvari ne stoji slabo, naj pride tako ali tako, zbok česar bi bilo brezpametno, ako bi Čehi hoteli razbiti sedanjo večino.

Prepoved nošenja društvenih znakov v Pragi je odpravljena. Tako je razglasilo včeraj tamkajšnje policijsko ravnateljstvo. Pisane čepice nemških buršev prišle so torej zopet do veljave. In ako misli človek, koliko je bilo hrupa in vrišča radi teh čepic po vsej Avstriji, misliti bi moral, da so Nemci ravno kar prebili strašno dobo mučeništva in suženjstva.

O narodni sebičnosti. Razprava o deželnem proračunu v deželnem zboru češkem se je vspela letos do nenavadne političke važnosti, sezajede daleč tja preke mej kraljestva češkega. Lahko rečemo, da glavni avstrijski parlament je bil letos v — Pragi. Osrednji parlament je obglavil samega sebe s tem, da je zapal terorizmu ljudij, katerim je glavni argument psevka in jedino parlamentarno sredstvo: fizične nasilje. Razprava o dež. proračunu v deželnem zboru češkem pa je pokazala, da se češki narodni poslanci in konservativne plemstvo umeli obraniti parlamentarizem na višini dostojanstva njegovega, na oni višini, kjer imajo svoje veljavo: ideje, načela, argumenti, programi, kjer se iskri bistrost duha človeškega. Ob popolnem zdvijanju običajev v osrednjem parlamentu danjskem so se ohranile v Pragi plemenite in blage forme parlamentarne. Le jeden hip je skušal prestuli Wolf, da bi tudi v to zbornico zašel oblike svoje surovosti. Ni se mu posrečilo; njegov poskus se je razbil ob — civilizaciji in samostojevanju Čehov.

Nisme rekli preveč, ako smo rekli, da je bil deželni zbor češki letos — avstrijski parlament. Tu so povedali govorniki v razpravi o deželnem proračunu, česa treba Avstriji, tu se je razvil resnično avstrijski program. Mnoge zlatega zrnja je padlo tu v javnost, mnogo resnice, mnogo svarila, mnogo poučnega. In vse je prihajalo od srca, vse je narekoval pravi patrijetizem. Zdi se nam, da bi zanemarili svoje dolžnost, ako ne bi podali nekoliko tega zlatega zrnja svojim čitateljem. Storit hočemo to na tem mestu, v malih odlomkih, kolikor nam bode pripadal prostor.

Jake aktuelna se nam vidijo izvajanja poročevalca dr. Forta o „narodni sebičnosti“. Izzvan v to po nemškem poslanu Lippertu, je rekel govornik, da narodna sebičnost ni na sramoto Čehom. V političkih bojih je ravno narodna sebičnost ona, ki vspehuje. Ali med tem, ko je naša narodna sebičnost le obrambnega značaja in jej je le ta namen, da branimo svoje narode ekzistenco, je nemška narodna sebičnost agresivna, izsivalna in gospodstvaljelna. Kder pozna duha zgodovine, ta ve tudi, da stoji pod narednim načelom ves modern razvoj političkih oduševajev v Evropi. Gonilna moč moderne dobe je v neoporečnem prizadevanju, da se ne le ohranijo v svojem obstanku ene organske tvorbe, ki so v zvezi z jednotnostjo jezika, kulture, duševnega, kulturnega in gospodarskega življenja, ampak, da se jim daje možnost nadaljnega razvoja. To je naredno načelo, ki je v svoji koreniki narodna sebičnost. Da pa vsa Evropa stoji v znamenju te narodne sebičnosti, to dokazuje zgodovina sedanjega stoletja, to dokazuje silne narednostne borbe XIX. stoletja. Istim navdušenjem, katerim so se v prejšnjih debeh zavzemali za verske ideje ali državljansko svobodo, se klanjajo sedaj kulta sovraštva, strasti in

nevoščljivosti; to pa ne radi sovraštva samega, ampak, ker je to sovraštvo psihološka posledica narodne sebičnosti. Za to se nam ne treba sramovati, ako se tudi pri nas pojavlja narodna sebičnost, to pa tem manje, ker naša sebičnost stremi le po ohranjenju tega, kar je, dočim nas nemška narodna sebičnost napada in ima namen, ki je s moralnega stališča veliko manje dopusten, nego pa naš.

Rusija na Vztoku. Ruska ladija „St. Peterburg“, namenjena v Vladivostok, je priplula dne 2. t. m. v Bo-por. Na ladiji je ukrcah 1565 vojakov in 36 potnikov.

Razične vesti.

Zopet pro bono pacis? Iz povsem verodostojnega vira nam poročajo:

Pred nekoliko časa je došla v Trst dvojica duhovnikov od doli iz kraljestva laškega. Sam Bog vedi, kdo ju je pozval. Predstavila sta se županu tržaškemu in gospodu asesorju Articu. Ne zaostoj. Na priporočilo teh dveh gospodov je dovolil prevzeti vladika tržaški, da se jed-n teh dveh laških duhovnikov namesti gori pri lovcu, na ustanovi pok. dobrotnika Revoltella!

Da povemo naravnost in na suho: tem imenovanjem so se kršile določbe ustanove, ki zahtevajo, da dotični duhovnik mora poleg maševanja, izpovedovanja in propevedovanja tudi opravljati službo učitelja za slovensko ljudstvo tamošnjega okraja!

Kako naj opravlja to službo duhovnik iz Italije? Ustanova Revoltella je izpraznjena že več let, a magistrat ni hotel namestiti nikogar ravno radi tega, ker je vedel, da bi moral namestiti slovenskega duhovnika. Med tem časom so kooperatorji od sv. Antona novega hodili, toda le ob nedeljah, maševati v vilo Revoltella. Morda so se gospodje na magistratu opirali na dejstvo, da ti gospodje niso tudi prepovedovali in so to okolnost izrabili za imenovanje duhovnika po svoji volji. Po našem mnenju to dejstvo ni malo ne opravičuje najnovejšega imenovanja, marveč nas sili do vprašanja, zakaj niso odredile cerkvene oblasti, da bi dotičniki tudi propovedovali? In ne mremo se iznebiti misli, da imamo tu zopet novo žrtve — pro bono pacis.

Z glavo ob zid. „Indipendente“ od minolega torka piše: „Iz glasil slavošilske propagande smo izvedeli, da se Slovenci jeli nabirati prispevke (toda jako revne do sedaj) za gradnjo takozvane narodne hiše v Trstu. Z jedne strani ona se presenetila ta vest. Kake to, da Slovenci, ki propovedujejo od Ljubljane doli, da so gospodarji, ali pa zahtevajo vsaj hegemonijo v tej pokrajini, se hočejo sedaj osamiti v neke vrste palači, gostilni po izgledu „British seamen's home“ (angleško zavetišče v Trstu), kakor katero si bode tuje plemo?

Z ozirom na to pa, da bi ta tujinska palača značila trajne provokacije, bode dobro na drugi strani, da se uporabijo vsa sredstva v prepredenje zgradnje take palače“.

„Indipendente“ nas terej vnovič nazivlje tujci. Mi se nočemo prepirati danes žojim radi tega, in prepustčamo hladne krvi faktičnim odnosajem, dejstvom, tisočem „živih spomenikov“ — kakor je izborne vskliknil dr. M. Trinajstič v deželnem zboru istrakem — naj le bidejo „Indipendenteja“ po zobeh. Pri ljudeh, ki bi hoteli očitno utajiti, kar očitno obstoji stoletja že, in ki daje s'eherni dan od sebe krepkih znakov življenja, pri takih ljudeh nas tudi ne more presenetiti logika, ki hoče videti dokaz o našem tujinstvu v tem, da hočemo sezidati posebno hišo našim društvom!

Ne čudimo se torej nikar, kajti, kdor trdi nesresnico, ne more izvajati logično; marveč vzmimo na znanje za danes, da „Indipendente“ vsperaja nas Slovence, avtohtonoo prebivalstvo in avstrijske državljane, z — Angleži, s podaniki druge države, z resničnimi tujci. Ali zanimivo je to, da nam ne priznava niti teliko pravic, kolikor Anglezem. Angleži imajo v Trstu svoj „narodni dom“, ali nikdo ni še videl v tem kake provokacije; naš slovenski narodni dom pa bi bil trajna provokacija!

Tako — čuva „Indipendente“. Kolike nestrpnosti! Torej niti toliko ne bi hoteli privoščiti nam Slovincem, da bi se smeli svobodno gibati pod streho, med štirimi stenami!! Danimo, da sme Slovenci res gostje v Trstu. Dober človek ne

odreka podstrejša gosta, tako bi ga nam ne smeli odrekati v Trstu tudi nam Slovence. In ker bi nam hoteli odrekati — niso dobri ljudje!

Ali „Independente“ naj se le potolaži in naj gleda, da se tako ali tako spoprijazni z dejstvom, da Slovenci niso tujci v Trstu, niti ne gostje, ampak domačini z vsemi pravicami. Že zato naš „narodni dom“ — Bog nam ga daj čim prej! — ne mere značiti provokacije, ampak hiša domača bode to, ki si jo je sezidal enakopraven in enakoveljavni sogospodar na lastni ukupni zemlji. Narodni dom Slovencev v Trstu bode le viden znak resničnih narodnostnih odnošajev v tem mestu in v pokrajini.

Ako hoče „Independente“ po vsej sili biti v obraz temu, kar je in kar bode, pa bode to, kar je in kar ostane, bilo njemu v obraz. Naj le buta z glavo ob zid! A mi vemo, da se prej razbije glava, nego zid. In razbita glava boli! Po kričanju „Independentovem“ ob vsaki priliki bi sodili, da ga boli glava že sedaj.

Ne le smešni, ampak tudi neslani so ti ljubi italijanski sodeželani naši. Nrav šarlatanov jim je tako prešla v meso, kri in mozeg, da jim je postalo pravi življenja eliksir. Šarlatani so, kadar se smejejo, šarlatani so, kadar se jočejo. Šarlatani so v svojih novinah, šarlatani v parlamentih, šarlatani v javnem življenju in tudi — na pokopališču, ob robu groba. O tem smo se prepričali nedavno.

Pred kakim mesecem je četa lopovov po noči in brez vsacega povoda napadla mestnega stražarja Miot in je reveža razmesarila v najžalostnejem pomenu te besede. Dolgo se je nesrečni stražar boril se smrtjo, slednjič je obnemogel v tem boju.

Pred nekoliko dnevi so ga pokopali. Žalostna usoda tega moža je vzbudila iskreno sočutje v vsej javnosti in zgražanje nad dotičnimi lopovi, ki so ostali nepoznani par dni, a so sedaj že v rokah pravice. Sočutje je bilo tem intenzivnejše, ker je Miot ostavil udovo — ako se ne motimo — z 8 otročičmi.

In kaj se je zgodilo na pogrebu? Kraj odprtega groba se je oglašil nekdo — imega tega neslaneža se ne spominjamo v tem trenutku — da spregovori par besed pokojnika v slovo. Sluherni bi pričakovali, da izreče par častnih besed v spomin moža, ki je bil zvest v svoji skromni službi in ki je na toli žalosten način moral zapustiti ubogo družino v največji bedi; in da bode govornik skušal vzbuditi usmiljena srca. A kaj šel! Govoril je o — *cisto liberalnih načelih pokojnika!*

Ti moj ljubi Bog!! Saj poznamo te mestne stražarje tržaške! Poštenjaki so, kolikor hočete, a priprosti ljudje, ki znajo ubogati svoje gospodarje na magistratu — ali da bi ti ljudje toli zmislja za politične probleme!! In pa že celo pokojni Miot, ki je ob borni plačici moral skrbeti za toliko družino! Le šarlatanstvo more takemu siromaku podtikati liberalna načela in izkoriščati take prilike za strankarske namene.

To ni več smešno, to je že neslano!

Bolezen nje ces. visokesti cesaričine udeve Štefanije vzbuja skrb. Vneta si je pijuča in rebrnica. Na splošno njeno stanje upliva neugodno daševno razburjenje visoke bolnice.

Lev XIII. je slavil včeraj svoj 88 rojstni dan. V Vatikanu je bil sijajen vsprejem kardinalov, prelatov, škofov. Sv. Oče je prav dobrega zdravja.

Umrila je po kratki bolezni danes ob 10. uri predpoludne soproga okoličanskega rodoljuba, gospoda Josipa Zuljana. Lahka jej zemlja!

Petdesetletnica poroke. Iz Škodnja nam poročajo: Dne 27. m. m. slavila sta soproga gg. Ivan in Ivanka Godina p. d. Fuli 50letnico svoje poroke. Njima dveax, kakor tudi vsej družini, čestitamo o tej priliki, ter želimo, da jima Bog dade živeti še mnogo let med nami, — njima, ki sta oba vrla narodnjaka, in ki sta v tem duhu vzgojila tudi svoje štiri sinove.

Podpora stradalajočim in volitve v Oportlju. Pišejo nam: Tudi naši občini je došlo nekaj podpore za uboge lačne. V nekaterih občinah se je tudi že delilo nekaj s tem, da se je dalo bednim ljudem zasluzka, ali pa keruzne za polento. Naši občinarji imajo pa to posebno smelo, da morajo ob vsaki taki priliki biti kake volitve blize. V ped. občinah Čepič, Gradin in Topolovac se je res že nekaj delalo v to svrhu in če se ne motim, tudi nekaj že podelilo. Ubožci podobnega Oportlj pa

zastonj hodijo prosit „podeštata“, da bi jim kaj podelili ali jim dal zaslužiti, čeravno je določeno že davne, da se bode delalo o tej priliki pokopališče in neka pot. „Podeštata“ pravi: zdaj ne! Zakaj pa ne zdaj, ko imajo ljudje časa in ko so v največji bedi?! Kasneje se odpre delo na polju in pridejo ljudje ložje do polente; pa tudi na svojem polju, kolikor ga imajo, bodo imeli dosti dela. Toda „zdaj še ne“, pravi podeštata. Oj te nesrečne volitve, da bi vsaj že nekaj bližje bile! Kdor ve, kako se je mamilo volilce lansko leto v Gradinu in Rušnjakih tudi s podporo, ta že vé, zakaj pravi podeštata, da zdaj ne!

Volitve bodo baje sredi marea. Še dva tedna bodo morali čakati ubožci lačni. Kake dobro bi steril, ko bi se našel upliven človek, ki bi se potegnil za siromake!

Doželnemu glavarju istrakemu v album je napisal „Slovenec“, z ozirom na izjavo glavarjevo o razpravnem jeziku, nastopne umestne opazke:

„O tej svoji „izjavi“ je je ta ljubeznjivi predsednik zavozil prav korenito. Jadenkrat pravi, da nikdo ne mara kratiti pravic manjšine, kar v jedni sapi pa dostavlja: „...ako se poslužuje italijanskega kakor jedine umljivega jezika“. Ali ga ne poučuje njegovo in njihovih tovarišev „narodno stališče“, da je ravno jezik jedna najvzvišenejših pravic kakega naroda? Kaj bi vendar rekel ta gospod, ako bi se goverilo o italijanskem jeziku, kakor goveri on o hrvaščini? Kajti to vendar ne opravičuje njegovih trditvev glede umljivosti kakega jezika, ako on in njegovi somišljeniki „ne umejo“ jezika dvetretjinske večine istrskega prebivalstva. Saj bi ravne tako ne umeli francoščine ali angleščine in bi v istem slučaju, da je večina istrskega prebivalstva francoska ali angleška, istotake zahteval ta prenaslivi človek, naj govoré zastopniki tega prebivalstva v zbornici — italijanski!

A Campitelli in njegova skevana, z židovskojudeževimi groši podprta „večina“, naj si le zapišejo v bilježnik, da zastopnike istrskega slovenskega prebivalstva presneto malo briga, ali umejo njihov jezik ali ne, ter da si bodo dajali poslej še manj, nego kedaj, usiljevati „zveličavno“ italijansino.“

Vozni listi. Te dni mi je tožil slovenski trgovec, da mora, ako hoče imeti nemško-slovenske vozne liste, pisariti v Ljubljano (!!) po nje!!! Vprašal me je, bi li ne bilo mogoče, da bi se isti prodajali tudi v Trstu? Odgovoril sem mu, da prodajalcev bi se že vdobilo, toda naši mali trgovci si ne meraje naročati istih iz Ljubljane ter plačevati več poštnine, nego bi imeli dobička od njih! Treba torej ukreniti potrebno, in prisiliti v to poklicane krega, da si eskrbijo, kar bi morali imeti že davno. Šest let je minilo, ed kar sem na tem mestu tožil o pomanjkanju nemško-slovenskih voznih listov, a de dases jih še nimamo! Sram me je skeraj pisati o takih malenkostnih stvarah, a še bolj sram bi moralo biti one, ki so krivi, da se moramo še le boriti za take malenkosti in da v prvem trgovinskem mestu avstrijskem nimamo niti nemško-slovenskih voznih listov na razpolago, da-si je mala trgovina po 2 tretjinah v slovenskih rokah!! Sitneš.

Pametni Slovenci!! „La Sera“ od dne 1. t. m. primaša mesto ene kar dve zabavni notici. Prva je iz Podgore (?). Poslana je baje ed „mne-gih četov slovenske naredaesti“!

„Sera“ — pardon — omenjeni četje želije, naj se jim ustanovi v Podgori laška šola, ker drugače da bode slabo za njihove stroke, ker ne bode mogli iskati polente — aganite kje! — v Italiji! Ali ni to zabavna vest? Skere prezabavna za sedanjí resni pestni čas. Ke bi ne vedeli, da sta depisa iz Solkana in Podgore — skovana v Trstu na kursu, bi svetovali takim slovenskim izdajicam, naj grede, oziroma naj že sedaj pošljejo svoje otroke v mesta Troina in Modica v Sicilji, kjer baš sedaj delije — kamenje, pardon — polento.

To bi svetovali v „Seri“ takim izdajicam. Ker pa sme prepričani, da je to domače „Serine“ maslo, ne moreme družega, nego pomilovati njenih par stotin čitateljev, da se tako fine vošjeni za — nos!

N-verní Tomaž.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarja 1898 je 114 strank uročilo 30372 gl. 70 nvč., 63 strank vzdignilo 7745 gl. 74 nvč.

14 strankam se je izplačale posojil 7600 gl. stanje ulog 398019 gl. 65 nvč., denarni promet 96231 gl. 82 nvč.

Posledice italijanskega vina. Speročili sme že, da je umrl neki delavec, ker se je bil napil italijanskega vina in da so drugi trije hudo oboleli. Čujame sedaj, da nise oboleli le oni trije delavci po italijanskem vinu, marveč še jake veliko drugih oseb, ki pa nise o tem ničesar javile oblasti. Vine, ki je bilo o tej priliki zapešatene radi preiskovanja, se še ni preiskalo do sedaj. Temu nasproti pa javljajo listi, da je raztelesenje nesrečnega dokazalo, da ni bila kvaliteta vina kriva njegove smrti, ampak — kvantiteta.

Nagle smrti je umrl 77 letni Fran Macarol na ulici Donota. Šel je opoldne na svoj dom, a medpotoma se je zgrudil na tla in je umrl takoj. Pokojnik je bil pomorski izvešček ter je opravljal ta svoj posel do zadajega dne, čeravno tako v letih.

Tatvina. Med časom, ko je bila Tereza udova Vidic, bivajoča v ulici Scorzeria št. 4, od doma radi nakupovanja jedil, preiskali so njene stanovanje neznani tujci, kateri so jej odnesli: zlat križec, srebrno uro, možnjidek, v katerem je bila jedna krona, sedem petakov in 15 gl. drobiža. Njena soseda, prišedša domov ravne tedaj in izvedša o tatovih, je pomilevala in telazila ubogo Terezo, ni pa vedela, da so tatovi že odprli vrata tudi nje stanovanja in da se ima zahvaliti le slučaj, da so bili tatovi prestrašeni pe prihodu neke osebe, da niso dolgoprsteži odnesli tudi njej, kar bi jim bilo ugajalo najbelje.

Odpuščam mu, samo da se ne prikaže več pred moje oči. Tako je rekla udova Franja P. iz Rocola, ko je stala pred pol. inspektorjem pri sv. Jakobu v družbi z Josipom M. iz sv. Mar. Mag. zgoranje. Kaj pa je zagrešil Josip M.? Predsinoči večer je prišel v gestilno Franje P. Tamkaj je začel razbijati ter je udaril najprvo v jedna vrata, da so se razbila in potem je se silo izpahniti vrata sobe, kamor se je padala Franja P., da bi legla k počitku. Kemaj in komaj ga je spravila iz sebe. Rekel pa je potem Franjini materi: „Jutri obračunava; najprej zakoljem njo in potem sebe“.

Do tega ga je pripravila najbrže jeza, ker bi bil rad dobil Franjo za ženo, a ona ga ni marala. — Naslednjega dne sicer ni obračunaval prav nič, ali zdi se nam, da mu bode obračunavati radi tega z državnim pravdnistvom.

Kaj se lahko pripeti kadilcem! S prižgane cigareto v ustih je predsinoči zaspal Artur M., bivajoči v ulici Crosada št. 1. Cigareta mu je izpala iz ust na postelj. Že je bilo v sebi mnogo dima in smradu, ko se je zbudil Artur ter jel klicati sesede na pomoč, kateri so tudi takoj prišli in mu pomagali udušiti ogenj. Prihiteli so tudi gasilci, ali ogenj je že bil ugašen. Škoda znaša kakih 20 gl. — Če ne radi škode, vendar pa radi strahu opusti gosp. Artur getove odelej nevarne kadenje na postelji.

Ciklon (Grozen vihar-vrtinec v južne tropičnih krajih). Iz Sydneya (glavne mesto angleško-australjske kolonije) poročajo dne 1. t. m.: Grozovit vihar vrtinec je strašno razsajal toliko v Novi Caledoniji, kolikor na morju. Petopila se je o tej priiki tudi francoska vojna ladija „Loyauté“.

Nesreča v kamenolomu. V nekem kamenolomu blizu Wurzbacha na Neunškem se je znižala v terek plast zemlje ter je zasula 9 delavcev. Trije so ranjeni.

Loterijske številke, izzebane dne 2. t. m.:

Praga	44,	71,	39,	36,	25.
Lvov	25,	33,	39,	10,	28.

Protizidovska demonstracije. Med predsinočno prestavo drame „Novi židovski del mesta“ je v gledališču v Krakovem prišlo do protizidovske demonstracije. Več demonstrantev je bilo zaprtih in kaznovanih.

Rojaki! Spomnite se družbe sv. Cirila in Metoda.

Novi sodni pravilnik za grajske stvari v uredevnem slovenskem prevodu.

(Dalje.)

Kaplja vdolbja je kamen le večkratnim padenjem in istotake izgine iz naše knjige neolovansko bom kanje le po večkratnem pozovanju, naj se otreso dični naši pisatelji taje knjige in naj se okleno slovanščine, v kateri počivajo najgleblje korenike naše krepkeče. Ker strah po slovenskih knjigah in po krajskih naših vestnikih sem tertja še vedne nepravilne upotrebljanje našega glagola, ne bo škodilo, ako ponovimo na tem mestu še enkrat slovanške resnice: „mislimo, goverimo in pišimo naravno.“¹⁾ Držeči se tega načela pri- povedujemo tore občeslovenskim načinom,

a) v minulniku, kar se je vršilo ali ovršilo, in sicer z minulnim ponavljanikom, nedovrnikom ali dovrnikom, vsele pa v spremstvu pomožnika biti, na pr. „v starih časih so koševali v Loki; letos so kosili na Mlaki, jeseni so pa pokosili nanko v Moščevčici“;

b) v sedanjiku, kar se sedaj vrši in sicer izključno samo z nedovrnikom na pr. „Kosec kosi v Leničah“;

c) v bodočniku pa, kar se bo vršilo, ali kar se ovrši in sicer ali a) z nedovrnikom v spremstvu pomeznega glagola biti, na pr. „drugi teden bodo kosili“ na Bregu, ali pa b) z dovrnikom brez pomožnika biti, na pr. „v srede pokose otavo v Senčičah“.

Samo znaharji in pisaharji, ki niso nikdar še ni pogledali v kako srbsko, poljsko ali rusko knjigo, niti poslušali priprostega našega naroda žive govornice, poslali bi v javnost po ljubljanskem kakem listu, na pr.:

a) tak le nenaravni praesens historicum²⁾: „gospodar se vrnejo iz mesta domu, pogledajo pe hiši in grejo k mizi, kjer sedije pri večerji z njegove družino“, — namesti: „Gospodar, prišedši iz mesta domu nazaj, pogledal je po hiši in šel za mizo, kjer je sedel na večerji se svojoj družino“, — ali: „Gospodar je prišel iz mesta domu nazaj in pogledaval po hiši, šel je za mizo, kjer je večerjal se svojo družino“;

b) tak le nenaravni sedanjik³⁾: „Mnogo je takih, ki vse zanikajo in pegrajo; povsod iztekuje cel kup nedestatkov ali vsaj male napakice, katero pa raztegnejo, napihnejo in počrtajo, da je videti potem kot velikansk madež“, namesti: „Mnogo je takih, ki vse zanikujejo in grajajo; povsod iztikajo polu kup nedestatkov ali vsaj malo napakice, katero pa raztegujejo, napihavajo in črne, da je videti potem velikanski madež“;

c) tak le neslovanški bodočnik⁴⁾: „Jutri se vrši končna razprava pri okrožnem sodišči v Novomestu proti Lukatu Dobskitu, svinjskem u trgovcu iz Ban glede hudodelstva ubojstva; k razpravi bo prišel sam državni pravdnik in kot zagovornik⁵⁾ postav toži obdolženca“, na mesti: „Jutre bo glavna razprava na okrožnem sodišči v Novem mestu zoper Luke Dobskega, svinjami kupčujočega, od Banov, radi hudodelstva ubojstva; na razprave pride sam državni pravdnik in on, branitelj zakonov, bo tožil obdolženca“;

d) ali pa celó⁶⁾ tak le ljubljansko-mestni bodočnik⁷⁾: „A sedaj k stvari. Če se kdo prepira glede jezuitske morale, katerih branil in pomagal se bode pač oprjel? Menimo, da knjig jezuitskih. Kadar se gre namreč za to, da kdo iz sto in sto knjig temeljito dokaže nauk, kot pošten mož šel bo v knjižnico, proučil be avtorje kot so Mariano, Molino, Lessiens, Lacroix,

1) V tem smislu obnaroduje dan denes v „Primorskem Listu“ odlični naš pisatelj, mensiguer Andrej Josipović Marušić, najboljši poznavatelj našega glagola, velezanimiv, neprepričan članek naslovom: „Hovder, hovder“. Jezikoslovni ta sestavek prečitaj, prouči ga do jedra vsak naših pisateljev in gotovo bo hvaležen za nj prečastitemu g. pisatelja vse žive svoje dni.

2) Iz „Slovenca“.

3) Iz „Slovenskega Lista“.

4) Iz „Slovenskega Naroda“.

5) Zagovornik znači prav za prav: čarodej in celó zarotnik.

6) Iz „Obzorika“.

7) Kaj ima ta se tu opraviti? — Stoji za nemški es češ, da nam je prevajati prav vsake nemške nesnago. O Ljubljanci!

Bussenbaum, Guzi itd., pregledal, razmotril bo tehtnost posameznih trditvev, njih stik in smisel“, namesti: „A sedaj na stvar. Kedar se kde prepira o jezuitski morali, katerih branil in pomagal se pač oprime? Menimo, da knjig jezuitskih. Ke gre namreč za to, da dokaže kdo temeljito kak nauk iz sto in sto knjig, on, pošten mož, pojde v knjižnico, v njej prouči avtorje, na pr. Marjana, Molino, Lessiens, Lacroix, Bussenbauma, Guzija itd., pregleda in razmotri tehtnost posameznih trditvev, njih stik in smisel.“ (Pride še.)

Najnovejše vesti.

Dunaj 3. Stanje cesarici-neudove Štefanije se je zboljšalo nekoliko.

Praga 3. Izvrševalni oždek mladočeške stranke je izdal eklic do prebivalstva mesta Prage in predmestij, v katerem izreka temu prebivalstvu svoje priznanje za azornem vedenju v času deželnozboraknega zasedanja ter priporoča tako vedenje tudi za bodoče. Okli pozivlje slednjič, prebivalstvo naj se ne da zavesti v kakoršesibodi nove izgrede.

Carigrad 3. Vlasti so odgovorile in izjavile na zadnji turški cirkular glede Kreta, da to vprašanje ni v nikakoršni zvezi z vprašanjem izpraznenja Tesalje od turških vojakov.

Sredce 3. O priliki 30 letnice osvobojenja Bulgarije je bila v stolni cerkvi velika slavnost, kateri je prisustvovala vojaštvo. Po vsem mestu vlada velike veselje ter je vse mesto v zastavah. Zvečer bode razsvetljava.

Trgovinske brojavke in vesti.
Budimpešta. Pšenice najesen 9.11 9.12 Pšenica za spomlad 1898 12.08 do 12.08 Oves za spomlad 6.51—6.58
Rž za spomlad 8.59. 8.61 Kozuza za maj-juni 1898. 5.40 5.42
Pšenica: ponudbe slabo in mlini rezervirani. Predaja nekoliko tisoč m. st. Vreme: lepo.
Na Kava Santos good average za mare 87.— za juli 87.50
Hamburg. Santos good average za mesec april 80.25 za maj 80.25 za september 81.25 za december 81.50.

Dunajska borza 3. marca 1898.

	včeraj	danos
Drjavni dolg v papirju	102.50	102.45
„ „ v srebru	102.40	102.35
Avstrijska renta v slatu	128.05	128.—
„ „ v krouch	102.80	102.76
Kreditne akcije	85.25	864.90
London 10 Lot.	120.90	120.15
Napoleon	9.85	9.82 1/2
30 mark	11.75	11.74
100 ital.	45.25	45.25

Assicurazioni generali

v Trstu

(društvo je ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja posebno pa: na zavarovanje proti požaru — zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. f. 58,071 673 84

Premije za poterjati v naslednjih letih f. 30,541 700 84

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894 f. 169,929 625 03

Plačana povračila:

a) v letu 1894 f. 9,737 614 48

b) od začetka društva do 31. decembra 1894 f. 262,401 706 51

Letni računi, izkaz dosedaj plačanih odškodnanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjnejša pojasnila se doba v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1

lastnej hiši. 12 — 12

Riunione Adriatica di Sicurtà

24—2 v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti tobi, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva a. a. dne 31. decembra 1892

Glavnica društva — id. 4.000.000

Premijna rezerva zavarovanja na življenje 13,326 346 98

Premijna rezerva zavarovanja proti ognju 1,632 248 22

Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju 49.465 07

Rezerva na razpolaganje 500.000 —

Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) 333.822 42

Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) 243.331 83

Rezerva spezialnih dobičkov zavarovanja na življenje 500.000 —

Občna rezerva dobičkov 1,187.164 86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, br. 3 (v lastnoj hiši).

Na prodaj ali pa v najem je

hiša z vrtom in z raznimi polji v Materiji blizu herpeljskega kolodvora. — Več se izve pri urarju ulica Torrente, tabla številka. 3. v Trstu.

Moderno kolo

se po ceni proda. Natanjnejše v kavarni „Commercio“.

ZELEZNIŠKI VOZNI RED.

Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:
6.30 predp. v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
6.30 „ v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40 popol. v Herpelje, Divače, Dunaj Pulj in Rovinj.
7.30 „ v brzovlak v Pulj, Divače, Beljak na Dunaj
Lokalni vlak ob praznikih
2.15 popol. v Divače.

DOHOD:
8.05 predp. iz Ljubljane, Divače.
9.45 „ iz Pulja, Rovinja.
11.15 „ iz Herpelje, Ljubljane, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Ljubljane, Dunaja.
4.50 „ brzovlak Diva Pulja, Rovinja.

(Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dne 1. maja 1897.

ODHOD:
7.45 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nablrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nablrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom
12.50 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nablrežino, Videm, Rim.
6.25 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05 „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko
8.05 „ brzovlak v Kormin.
8.45 „ mešani vlak v Nablrežino, Videm, Rim.
10.— „ mešani vlak do Mürzschlaga.
Lokalna vlaka ob praznikih.
2.— „ v Gorico, Kormin, Červinjan.
4.25 „ v Nablrežino.

Tedenski vlak:
7.50 popol. (sreda) ekspres v Ostende.

DOHOD:
6.55 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nablrežino.
8.35 „ brzovlak iz Kormina,
9.25 „ brzovlak v Dunaja.
10.25 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.37 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.20 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nablrežino.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.45 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nablrežino.
8.30 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nablrežino
8.50 „ brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Tiskarna Gutenberg

filijalka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“

13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13

TOVARNA ZA OBRTNE IN CONTO-KNJIGE

zistem „Patent Workmann Chicago“

Raztirni zavod — Knjigovezstvo.

priporočaje se za prijazne naročbe se zadržilom primernih cen in točne potrebe.

Izdelovanje vsakovrstnih tiskevin kakor: časnikov, roketvorov v vsakem obsežju, brošur, plakatev, ocnikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z naplcom naslovnih listkov jedilnih list, pavabl itd. itd. — Bogata zaloga glavnih. Conto-Corrent-knjig: Saldi-Centi, Fature Debitoren, Creditorov, Cassa-knjig, Strazza, Memoriale, Journalev Prima-nete, odpravnih, menjalnih časo-zapadnih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztirnega (črtanega) papirja. Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavoska za kopiranje skledio iz cinka za kopiranje itd.

Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika

Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Trst, Via delle Acque 5